

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201195
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321201195.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topol'ančíka, v právnej veci navrhovateľa: H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Patakym, advokátom, so sídlom kancelárie Hlavné námestie 2, Kežmarok, IČO: 42 039 738, proti manželke navrhovateľa: O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná ul. 2835/1, Čadca, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako rodičia, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16P/9/2021-77 zo dňa 26. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., V. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) manželstvo H. P., nar. XX.XX.XXXX a O. P., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, rozviedol. Maloletú H. P., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do výchovy a starostlivosti matke s tým, že maloletú bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Zaviazal otca maloletej H. P. prispievať na výživu maloletej H. P. na čas po rozvode manželstva mesačne sumou 120,- eur a styk otca s maloletou H. P. neupravil. Nárok na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania súd prvej inštancie nepriznal.

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady pre rozvod manželstva, a preto manželstvo rozviedol. Dospel k záveru, že ich manželstvo dlhodobo (minimálne 4 roky) neplní zákonom sledovaný účel, nakoľko správanie navrhovateľa (manžela) nie je zlučiteľné s ďalším spolužitím. Zverenie maloletej H. do osobnej starostlivosti matky odôvodnil tým, že je v súlade s faktickým stavom výlučnej osobnej starostlivosti matky o dieťa i odporúčením kolízneho opatrovníka maloletej. Pri posúdení vyživovacej povinnosti otca na maloletú H., súd prvej inštancie poukázal na to, že o vyživovacej povinnosti bolo rozhodnuté na návrh matky už v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/10/2021, v ktorom matka žiadala priznať výživné vo výške 250,- eur, pričom v návrhu uviedla, že otec je poberateľom renty 26.000,- Kč a v čase podávania návrhu bol vo väzbe (prepustený z väzby bol 07.04.2021). Uvedené konanie bolo skončené schválením rodičovskej dohody, kde sa obidvaja rodičia maloletej zhodli na výživnom vo výške 120,- eur mesačne, maloletá bola zverená do výchovy a starostlivosti matke a zameškané výživné súd povolil otcovi maloletej splácať v mesačných splátkach po 10,- eur, pričom s touto dohodou vyjadril súhlas kolízny opatrovník maloletej. Podľa názoru súdu prvej inštancie od posledného rozhodnutia (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2021 ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie, t. j. dňa 26.10.2021) nedošlo ani na strane rodičov,

ani na strane maloletého dieťaťa k takej podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala určenie výživného v rozsahu požadovanom matkou dieťaťa, teda v sume 250,- eur. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že matka je naďalej zamestnaná, jej príjem sa nezmenil, otec maloletej bol prepustený z väzby a bola mu obnovená úrazová renta. Skutočnosť, že v rozhodnom čase nemal poberať rentu (preukázané to nebolo z obsahu spisu) bolo/alebo malo byť podľa názoru súdu prvej inštancie zohľadnené s poukazom na § 75 ods. 2 Zákona o rodine, keďže otec sa svojím konaním pripravil o túto sumu, a teda súd v rámci posúdenia vychádzal z tohto ustanovenia. Pokiaľ aj kolízna opatrovníčka poukazovala na to, že pri uzavretí rodičovskej dohody otec maloletej poberal iba resocializačný príspevok (jednorazový) vo výške 85,93 eur, a preto súhlasil s dohodou o výživnom v sume 120,- eur, tak v rámci správy kolízny opatrovník uviedol, že renta otcovi bola zastavená a nie odobratá. Súd prvej inštancie potom pri rozhodovaní o zmene výživného, s poukazom na krátkosť doby od predchádzajúceho rozhodnutia, nemal fakticky porovnať akú zmenu a zistiť iné okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho a nového rozhodovania. Súd prvej inštancie preto za aplikácie § 78 ods. 1 Zákona o rodine pri rozhodovaní v danej veci vychádzal z rozhodnutia súdu v konaní sp. zn. 5P/10/2021, nakoľko nedošlo k zmene pomerov tak, aby tieto odôvodňovali zmenu výšky výživného v rozsahu požadovanom matkou dieťaťa. Pokiaľ matka dieťaťa žiadala výživné vo výške 250,- eur mesačne, tak výdavky, ktoré špecifikovala v rámci vyjadrenia prostredníctvom svojho právneho zástupcu dosahovali cca 220,- eur, a teda ani nie celú sumu požadovaného výživného. Pokiaľ sa matka maloletej vyjadrovala, že situáciu ohľadom pojednávania pri prvotnom určovaní výživného nezvládala a súhlasila s dohodou, súd prvej inštancie uviedol, že Zákon o rodine túto situáciu neupravuje (keď navyše išlo o rodičovskú dohodu uzatvorenú súladne so Zákonom o rodine v prospech dieťaťa a za súhlasu všetkých účastníkov) a návrh v rámci rozvodového konania, ktorým sa matka snaží „reparovať“ výšku výživného, ktorá bola určená v rámci predchádzajúceho rozhodnutia, nie je podľa názoru súdu prvej inštancie prípustný.

3. Proti uvedenému rozsudku vo výroku III., ktorý sa týka uloženia povinnosti otcovi maloletej prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 120,- eur mesačne, podala matka maloletej odvolanie. Nesúhlasila s výživným v sume 120,- eur mesačne, ktoré považovala za nepostačujúce vzhľadom na pravidelné i jednorazové výdavky, ktoré má na maloletú dcéru a ktoré súdu aj riadne preukázala. Podľa jej názoru je nepochybne v možnostiach a schopnostiach otca maloletej hradiť výživné vo výške 250,- eur mesačne. Poukázala na skutočnosť, že otec maloletej žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, pričom maloletá má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, a to i na životnej úrovni svojho otca, ktorý poberá mesačnú rentu vo výške 27.055,- Kč (t. j. 1.071,99 eur). Podľa jej názoru, má otec maloletej možnosť nad rámec renty, ktorú poberá, nájsť si zamestnanie, v dôsledku čoho by sa mu zvýšil príjem a mohol by tak hradiť vyššie výživné. Vykonanie dopytu na spoločnosť Kooperativa, ktorý navrhla vykonať v súlade s dôkaznými návrhmi vznesenými na pojednávaní dňa 26.10.2021, by podľa jej názoru nepochybne viedlo k dôkladnému zisteniu zárobkových možnosti otca maloletej a malo by priaznivý vplyv na stanovenie vyššej sumy výživného v prospech maloletej. Vykonanie uvedeného dôkazu považuje za opodstatnené a súd prvej inštancie mal tento dôkaz vykonať, nakoľko vykonanie tohto dôkazu bolo v záujme maloletej, pričom podľa jej názoru otec má potenciál dosahovať i vyšší príjem ako je príjem z úrazovej renty vo výške 1.072,99 eur. V čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/10/2021 (t. j. dňa 19.04.2021) nebola otcovi maloletej vyplácaná renta, ktorú v súčasnosti poberá, nakoľko jej výplata bola pozastavená v dôsledku vzatia otca do väzby. Zo správy kolízneho opatrovníka obsiahnutej v spise Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/10/2021, ktorá je datovaná dňom 14.04.2021, vyplýva že otec sa v uvedený deň v rámci telefonického rozhovoru s kolíznym opatrovníkom vyjadril, že poberal rentu v Českej republike, ktorá mu bola nástupom do výkonu väzby zastavená a z toho dôvodu výživné na dcéru neposielal, pričom nevedel uviesť, ako to bude s vyplácaním renty ďalej. Po prepustení mu bol vyplatený resocializačný príspevok vo výške 85,93 eur. Z uvedeného je podľa matky maloletej zrejme, že Okresný súd Čadca v čase svojho rozhodnutia vo veci sp.zn. 5P/10/2021 , t. j. dňa 19.04.2021 vychádzal zo stavu, že jediný otcov príjem spočíval v resocializačnom príspevku vo výške 85,93 eur, s ohľadom na ktorý súd akceptoval dohodu rodičov o výške výživného na maloletú v sume 120,- eur mesačne, keď danú skutočnosť potvrdil i kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 26.10.2021. Ku dňu 26.10.2021 mal teda otec maloletej podstatne vyšší mesačný príjem v sume 1.072,99 eur oproti príjmu ku dňu 19.04.2021 v sume 85,93 eur, a teda na strane otca nepochybne došlo k zásadnej zmene pomerov, na ktorú prvoinštančný súd absolútne neprihliadal. Matka maloletej súčasne poukázala na to, že súdy štandardne pri jednej vyživovacej povinnosti určujú výživné v rozsahu 20-30 % príjmu povinnej osoby, čo pri mesačnom príjme otca 1.072,99 eur predstavuje sumu mesačného výživného vo výške 215-322,- eur. Matka maloletej považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne, prekvapivé a nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti. Odvolanie podala

z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má iné vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nesprávne a zároveň neúplné zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP) a súčasne aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. e) CSP, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nakoľko bezdôvodne odmietol vykonať dopyt na spoločnosť Kooperativa, či otec dostáva navyše bonus nad sumu mesačnej renty a či by prišiel o rentu, pokiaľ by sa zamestnal.

4. Otec maloletej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, keď súd sa správne vysporiadal s tvrdeniami účastníkov konania, ako aj predloženými dôkazmi. Pokiaľ matka maloletej namietala, že otec maloletej má možnosť sa zamestnať a zvýšiť si tak svoj príjem, k tejto skutočnosti sa otec vyjadril už na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, kde poukázal na svoj zdravotný stav, ako aj prípadnú stratu poberania renty pri zamestnaní sa. Pokiaľ sa matka maloletej odvoláva na skutočnosť, že stanovené výživné nezodpovedá jeho majetkovým pomerom, tak táto skutočnosť je zavádzajúca, nakoľko otec maloletej zo spoločnej domácnosti odišiel iba s osobnými vecami, pretože dom, v ktorom bývali, patrí matke maloletej a po odchode ho prichýlila rodina v rodičovskom dome, inak by nemal kde bývať. Pokiaľ sa matka maloletej odvoláva na skutočnosť, že v čase schválenia rodičovskej dohody v konaní vedenom pod sp. zn. 5P/10/2021 mal iný príjem, lebo mu bolo pozastavené vyplácanie renty, tak si protirečí, keď sama vo svojom návrhu v predmetnom konaní uviedla, že je poberateľom renty vo výške 26.000,- Kč, aj keď bol vo väzbe. Pokiaľ by bol skutkový stav taký, ako tvrdí matka maloletej v danom čase, nesúhlasil by s výškou výživného 120,- eur, ale žiadal by súd vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek príjmu, určiť iba zákonné minimum. Do vybavenia renty uviedol, že mu s výživným pomôže rodina ako dovtedy so všetkým, pričom výška bola zjavne pre matku maloletej dostatočná aj vzhľadom náklady maloletej, kde mesačné náklady deklarované matkou v predošlom, ako aj v tomto konaní presahujú požadované výživné. Pokiaľ matka maloletej tvrdí, že štandardne sa platí výživné vo výške 20-30 % z príjmu povinnej osoby, má otec maloletej za to, že je v danom prípade potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že on odišiel zo zariadenej domácnosti, do ktorej investoval finančné prostriedky a prácu počas spoločného života a finančné prostriedky musí použiť na zabezpečenie základných vecí pre svoje každodenné fungovanie.

5. Matka maloletej v odvolacej replike v celom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní, ako aj na skutočnostiach v ňom uvedených. Je toho názoru, že otec maloletej má možnosť nájsť si zamestnanie a tak zvýšiť svoj príjem a tým i možnosť prispievať vyšším výživným na maloletú dcéru, keď z dokladov predložených otcom v priebehu konania na súde prvej inštancie nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by bránili otcovi sa zamestnať. Samotné okolnosti, za akých otec odišiel zo spoločnej domácnosti sú pre posúdenie výšky výživného na maloletú dcéru absolútne irelevantné a otec maloletej by si mal v prvom rade byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti k maloletej a snažiť sa zvýšiť svoju životnú úroveň na takú výšku,

z ktorej by bolo možné zabezpečiť dôstojnú životnú úroveň maloletej. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/20/2021, matka maloletej uviedla, že v danom návrhu uviedla okolnosti, ktoré jej boli v rozhodnom čase známe, avšak v priebehu konania a ku dňu rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/20/2021 bolo zistené, že otec čerpal len jednorazový resocializačný príspevok v sume 85,93 eur, keď ku dňu rozhodnutia v prejednávanej spore, t. j. k 26.10.2021 mal otec maloletej podstatne vyšší príjem, z ktorého môže hrať nepochybne vyššie výživné ako je suma 120,- eur mesačne. Jeho odchod zo spoločnej domácnosti a veci, ktoré si údajne so sebou zobral, resp. práca a finančné prostriedky investované za trvania manželstva do spoločnej domácnosti nemajú žiadny vecný súvis s prejednanou právnou vecou.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania matky maloletej zrušil vo výroku III. a súvisiacom výroku V. o trovách konania a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

8. Odvolanie matky voči výroku o výživnom považuje odvolací súd za dôvodné.

9. Súd prvej inštancie pri posúdení výšky výživného vychádzal z prezumpcie, že od ostatného rozhodnutia súdu, ktorým bolo okrem iného rozhodované aj o vyživovacej povinnosti otca k maloletej H. P., nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by zakladala dôvod prezumovaný § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď vychádzal z toho, že matka maloletého už v samotnom návrhu na začatie konania (v dotknutom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/10/2021) uvádzala, že otec maloletej je poberateľom renty vo výške 26.000,- Kč a tento príjem bol podstatnou okolnosťou, z ktorej súd vychádzal pri schválení rodičovskej dohody vo veci vedenej pod sp. zn. 5P/10/2021 (jej súčasťou je aj dohoda o výživnom vo výške 120,- eur mesačne na maloletú H. P. zo strany jej otca).

10. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z predpokladu, že matka maloletej pri uzatváraní rodičovskej dohody vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/10/2021 mala exaktnú vedomosť o výške príjmu otca maloletej (výške úrazovej renty 26.000,- Kč), uvedené závery nemožno vyvodiť z obsahu spisu v predmetnom konaní. Súčasťou pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/10/2021 je správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 14.04.2021, z ktorej vyplynulo, že otec maloletej sa mal telefonicky dňa 14.04.2021 vyjadriť, že dňa 07.04.2021 sa vrátil z výkonu väzby a od 12.04.2021 je evidovaný na úrade práce a súčasne sa vyjadril, že poberal rentu z ČR, ktorá mu bola nástupom do výkonu väzby zastavená a z toho dôvodu výživné na dcéru neposielal. Otec maloletej súčasne uviedol, že nevie ako to bude s vyplácaním renty ďalej, pričom po prepustení mu bol vyplatený resocializačný príspevok vo výške 85,93 eur. Iný záznam ohľadne príjmu otca po prepustení z výkonu väzby sa v spise vedenom pod sp. zn. 5P/10/2021 nenachádza. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že k schváleniu rodičovskej dohody v uvedenej veci došlo dňa 19.04.2021, t. j. iba 5 dní po tom, ako otec maloletej učinil predmetné vyjadrenie. Predpoklady, z ktorých súd prvej inštancie potom vychádzal v prejednávanej veci nemožno vnímať inak ako domnienky, ku ktorým dospel na základe údajov, ktoré súd prvej inštancie v pôvodnom konaní (sp.zn. 5P/10/2021) nemal k dispozícii, ale v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v posudzovanej veci už k dispozícii boli. Uvedené závery odvolacieho súdu vyplývajú aj z vyjadrenia samotného kolízneho opatrovníka maloletej, ktorý uviedol, že pri súhlase s rodičovskou dohodou otec uvádzal, že nevie, ako to bude ďalej s úrazovou rentou a vychádzalo sa z toho, že otcovi bol vyplatený iba resocializačný príspevok, t. j. že vychádzali iba zo sumy 85,93 eur, a preto súhlasili aj s takouto dohodou. Navyše zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca dňa 03.09.2021 (na č. l. 54 spisu) vyplynulo, že 02.09.2021 sa otec maloletej vyjadril, že rozhodnutie o priznaní úrazovej renty mu bolo doručené, ale bolo mu vyplatené iba jedenkrát, z čoho možno vyvodiť, že úrazová renta mu v čase schválenia rodičovskej dohody nebola vyplácaná (v súdnom spise sa nachádzajú iba doklady o výške náhrady za stratu na zárobku v období od 01.08.2021 do 31.08.2021 vo výške 27.055,- Kč a o výške náhrady škody za stratu na zárobku za obdobie od 01.09.2021 do 30.09.2021 vo výške 27.072,- Kč v čistom). Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia de facto „dotvoril“ (zjavne nedostatočnú a predčasnú) úvahu súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 5P/10/2021 v časti posúdenia rodičovskej dohody ohľadne výživného (v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že otec sa svojim konaním pripravil o sumu úrazovej renty), avšak odvolací súd za daného stavu, keď z dôkazov obsiahnutých v spise sp.zn. 5P/10/2021 nevyplýva, že by rodičia maloletej, prípadne kolízny opatrovník maloletej a v konečnom dôsledku súd v čase uzatvárania a schvaľovania rodičovskej dohody mali vedomosť o aktuálnom príjme otca maloletej, je úvaha súdu prvej inštancie spočívajúca na prezumpcii, že príjem otca v čase ostatného rozhodnutia bol tvorený okrem resocializačného príspevku vo výške 85,93 eur aj úrazovou rentou (o ktorej otec maloletej ani nemal exaktnú vedomosť, či mu bude vyplácaná) extenzívna, formalistická a nesúladná so zisteným objektívnym stavom. Založenie záveru súdu prvej inštancie na tom, že renta mala byť otcovi maloletej iba zastavená (nie odobratá), nemožno považovať za určujúce, nakoľko (ako už bolo uvedené) otec maloletej sa 5 dní pred pojednávaním vo veci vedenej pod sp. zn. 5P/10/2021, t.j. dňa 14.04.2021 (správa na č. l. 17 spisu sp. zn. 5P/10/2021) sám vyjadril, že nevie ako to s vyplácaním renty bude ďalej.

11. Bez ohľadu na vyššie uvedené odvolaciu súdu nie je zrejmé z akého porovnania príjmu otca maloletej v čase ostatného rozhodnutia o výživnom, t. j. dňa 19.04.2021 s jeho príjmom ku dňu vyhlásenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, t. j. dňa 26.10.2021, súd prvej inštancie vychádzal, keď v súdnom spise sa nachádza iba doklad o výške náhrady za stratu na zárobku ku dňu 07.12.2020 vo výške 24.968,- Kč a doklady o výške náhrady za stratu na zárobku v období od 01.08.2021 do 31.08.2021 v sume 27.055,- Kč a o výške náhrady za stratu na zárobku za obdobie od 01.09.2021 do 30.09.2021 v sume 27.072,- Kč v čistom. V spise sa nikde nenachádza ani doklad o tom, aký príjem potenciálne mohol otec

maloletej dosahovať v čase pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom, t. j. ku dňu 19.04.2021, keď už z porovnania údajov o príjme otca z decembra 2020 s údajom z augusta 2021 je zrejmé, že otcovi sa príjem zvýšil o viac ako 2.000,-Kč v čistom.

12. Odvolací súd sa súčasne stotožnil s odvolacou námietkou matky maloletej, že súd prvej inštancie nedostatočne skúmal schopnosť otca maloletej dosahovať popri náhrade za stratu na zárobku ďalší príjem, prípadne či vyplácanie náhrady za stratu na zárobku (s poukazom na to, že jedná sa o náhradu vyplácanú v Českej republike) je podmienené nevykonávaním inej zárobkovej činnosti.

13. Skutkové a na to nadväzujúce právne závery súdu prvej inštancie v časti rozhodovania o výživnom tak nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd preto pristúpil k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o výživnom a súvisiacom výroku V. o trovách konania a v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa nedotýka výrokov I., II. a IV., odvolaním nenapadnutých, keď vo vzťahu k výroku II. odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre prieskum výroku o osobnej starostlivosti (§ 65 CMP).

15. V ďalšom konaní bude potom povinnosťou súdu prvej inštancie nanovo preskúmať pomery na strane obidvoch rodičov, ako aj maloletej H. P. a po zistení skutočného stavu veci (tak ako to prezumuje § 35 CMP) vo veci nanovo rozhodnúť.

16. Vo svojom rozhodnutí súdu prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 58 CMP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)